

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 207/2024
29.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 854/21 од 13.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 152/23 од 08.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 854/21 од 13.12.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 152/23 од 08.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 854/21 од 13.12.2022. године, ставом првим, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од пет месеци, за коју је одређено да ће се извршити по правноснажности пресуде у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора. Уколико окривљени за време издржавања казне затвора самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљеном је изречна мера безбедности одузимања предмета, наведених у изреци пресуде.

Поред тога, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то 5.000,00 динара на име судског паушала и на име трошкова кривичног поступка унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 59.323,90 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове оштећенима на име заступања од стране пуномоћника, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем, док су оштећени ББ и ВВ упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Ставом другим исте пресуде, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Поред тога, окривљени је ослобођен од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка у односу на кривично дело из става два изреке пресуде и одређено је да наведени трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 152/23 од 08.06.2023. године, делимичним усвајањем жалбе ОЈТ у Крагујевцу, укинута је пресуда Основног суда у Крагујевцу К 854/21 од 13.12.2022. године, у ставу другом изреке, у ослобађајућем делу и у том делу враћена је првостепеном суду на поновно суђење, док су у преосталом делу жалба ОЈТ у Крагујевцу и у целини жалба браниоца окривљеног АА, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у ставу првом изреке, у осуђујућем делу, потврђена, док је жалба пуномоћника оштећеног ББ, одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Радојичић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те делимично преиначи побијане пресуде у ставу првом изреке пресуде, на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе, као и од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у радњама окривљеног

нема законских обележја кривичног дела за које је оглашен кривим. По наводима одбране, у конкретном случају се ради о претњи која је дата под условом, односно претња коју је окривљени упутио оштећенима условљена је будућим неизвесним понашањем окривљеног. По ставу браниоца, овакав опис кривичног дела дат у изреци пресуде, не садржи законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Бранилац истиче да код овог кривичног дела претња упућена оштећенима не може бити условљена будућим понашањем или догађајем који не зависи од окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Ставом 2. истог члана је прописано да ко дело из става 1. овог члана учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице, учинилац ће бити строже кажњен.

Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из изреке правоснажне пресуде и то навода да је окривљени АА, „...угрозио сигурност више лица, претњом да ће напасти на њихов живот и тело, на тај начин што је након физичког сукоба са оштећеним ББ, узео пиштољ марке „Colt“ модел „Double eagle“ из свог путничког возила марке „Голф“ које је било паркирано у дворишту његове куће, исти репетирао и уперио ка оштећеном ББ и то на неких 30-40 цм од његове леве слепоочнице, затим га окренуо и у правцу оштећеног ВВ, након чега је спустио пиштољ, ставио га за појас и вратио се у кућу, а потом изашао испред куће и упутио оштећенима претње речима да ће све да их закоље секиром „ако се ГГ нешто деси“, чиме је окривљени изазвао страх код оштећених, при чему је био смањено урачунљив, али не и битно, био свестан свога дела и хтео његово извршење, свестан да је његово дело забрањено“, јасно и недвосмислено произлази да у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је он оптужен и правоснажно оглашен кривим.

Супротно наводима браниоца окривљеног, радња репетирања пиштоља и сам чин да је окривљени уперео пиштољ ка оштећеном ББ и то на неких 30-40 цм од његове слепоочнице, у пределу главе као виталног дела тела, а затим пиштољ окренуо и у правцу оштећеног ВВ, као и садржина изговорених речи које је окривљени упутио оштећенима након тога, односно стављање у изглед одређеног зла - да ће их окривљени „заклати секиром“, а која је ближе наведена у изреци правноснажне пресуде, по налажењу Врховног суда, представља упућивање озбиљне и конкретне претње нападом на њихов живот и тело. Овакве претње су објективно подобне да угрозе сигурност оштећених и усмерене су на то и које су несумњиво код оштећених створиле осећај страха, несигурности и угрожености за сопствени живот и телесни интегритет, а што је у конкретном случају довољно за постојање кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Стога су оцењени као неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, односно да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић